

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. augusztus 5.
Évközi 18. vasárnap

Élő kenyér

Egy mesterséget szerető, a kenyeret modern gépek helyett inkább kézzel dagasztó pék mondta: „Az igazi kenyérnek lelke van, az igazi kenyér élő.” Mit akart ezzel kifejezni? Ha a lisztet és a vizet egymás mellé letesszük, akkor akármeddig állhatnak, semmi nem változik, nem lesz belőlük kenyér. Ha viszont a lisztet és a vizet összekeverjük, élesztőt adunk hozzá, akkor élet lesz belőle. Ezzel az élettel fogyaszthatóvá tesszük az ember számára emészthetetlen gabonát. Nemcsak életet teremtünk, de enni is adunk az embereknek. A kenyér készítéséhez nélkülözhetetlen az ember munkája.

Istennel való találkozásainkkal kapcsolatban is elmondható valami hasonló. Az ember bemegy a templomba, ahol jelen van Jézus Krisztus az Oltáriszentségben. Olyan ez, mint amikor letesszük egymás mellé a lisztet és a vizet. Egy helyen, egy térben van jelen Isten és az ember, egymás közelében, de ettől még nem történik semmi. És akkor most logikusan az következne, hogy az embernek tennie kell valamit, hogy élővé váljon a kapcsolat, valóban létrejöjjön a találkozás, de lehet, hogy még-

sem történik semmi. Az ember imádkozik, előterjeszti kéréseit vagy éppen hálát ad, de lehet, hogy megragad csupán a szavak szintjén, ennél több nem történik. Ebben a helyzetben valójában akkor kezd el élővé válni a kapcsolat, ha Isten kezd el tevékenykedni és az ember meghallja az ő szólítását, és ekkor következik az ember tevékenysége, munkája. Tulajdonképpen még a szentmisén is ez zajlik le. Van ember, aki bemegy a templomba, részt vesz a misén, az Úr Jézus is jelenlétűvé válik, de mégsem történik kettőjük között semmi, mert az embert nem érinti meg az Úr jelenléte.

Azért van ez így, mert van valami titokzatos a szentmisében. Az egyházi szóhasználat szerint misztériumról, titokról beszélünk. A szentmise elején a miséző pap lelkiismeretvizsgálatra és bűneink megbánására hív minket, hogy „méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.” Az átváltoztatás után a pap az átváltoztatott kenyérré és borra, Krisztus testére és vérére vonatkozóan mondja: „Íme hitünk szent titka.” Az ember számára megfoghatatlan, megmagyarázhatatlan titokról, de mégis igazságról van itt szó. Olyan dologról, amit nem értünk meg a teljességében.

Titok és találkozás

Feltárul számunkra valami a titokból, megsejthetünk belőle sok mindent, de mégis rejtve marad annak teljes mélysége.

A szentmisére vonatkozóan azért rendkívül pontos a misztérium kifejezés, mert mise egy valóságos esemény, amelyben Isten a kezdeményező és mi vagyunk a meghívottak. Mégpedig olyan esemény, amely találkozást biztosít az ember számára Istennel.

A szentmisében megünnepeljük továbbá Krisztus húsvéti misztériumát, az ő megváltó kereszthalálát és feltámadását, amelynek köszönhetően válik lehetőség számunkra az Istennel való kiengesztelődésre és találkozásra. E találkozás a szentáldozásban valósul meg teljesen.

Lelki táplálék

Urunk, Jézus Krisztus! Minden alkalommal azzal a vággyal indulunk a szentmisére, hogy veled találkozzunk, a te szavadat hallgassuk és veled egyesüljünk. Add nekünk az Élő Kenyeret! Add nekünk önmagad az átváltoztatott kenyérből!

Az Eucharisztia ünneplésén, a szentmisén való jelenlétünk alkalmat ad arra, hogy részesedjünk a te áldozatodból és feltámadásodból. A szentáldozás által közösségre lépünk, egyesülünk veled, ugyanakkor lelki közösségre lépünk embertársainkkal is, mert mindannyian az egy kenyérből, a te szent testedből részesülünk.

Hisszük, hogy ha a te szent testeddel táplálkozunk, eljuthatunk az örök életre.

**Évközi 18.
vasárnap**

Kív 16,2-4.12-15
Ef 4,17.20-24
Jn 6,24-35

**Hétfő, Urunk
színeváltozása**

Dán 7,9-10.13-14
2Pét 1,16-19
Mk 9,2-10

Kedd

Jer 30,1-2.12-15
18.22
Mt 14,22-36

Szerda

Jer 31,1-7
Mt 15,21-28

**Csütörtök, Szent
Terézia Benedikta**

Oz 2,16b.17b.21-22
Mt 25,1-13

**Péntek,
Szent Lőrinc**

2Kor 9,6-10
Jn 12,24-26

Szombat

Hab 1,12-24
Mt 17,14-20

**Évközi 19.
vasárnap**

1Kír 19,4-8
Ef 4,30-5,2
Jn 6,41-51